

MĚSTSKÝ ÚŘAD LIŠOV

Č. dop.

Krajský soud v Českých Budějovicích
Zátkovo náměstí 2, PSČ 370 84

1451

lošio: 04 - 01 - 2018

LHK.znj.

čís. j.: 010118

Přílohy:

POUČENÍ O PROCESNÍCH PRÁVECH A POVINNOSTECH
PRO OSOBY ZÚČASTNĚNÉ NA ŘÍZENÍŽalobce: Jiří Zevl
bytem Lhotice 52, LišovŽalovaný: Státní pozemkový úřad, Odbor metodiky pozemkových úprav
sídlím Husinecká 1024/11a, Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2017, č. j. SPU 366492/2017

U Krajského soudu v Českých Budějovicích bylo pod sp. zn. 50 A 81/2017 zahájeno soudní řízení správní ve shora označené věci týkající **schválení návrhu komplexních pozemkových úprav v k. ú. Lhotice u Českých Budějovic**.

Podle ustanovení § 34 odst. 1 s. ě s. osobami zúčastněnými na řízení jsou osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat.

Podle ustanovení § 34 odst. 3 s. ě s. osoba zúčastněná na řízení má právo předkládat písemná vyjádření, nahlížet do spisu, být vyzvána o nařizeném jednání a žádat, aby jí bylo při jednání uděleno slovo. Doručuje se jí žaloba, usnesení o přiznání odkladného účinku, usnesení o předběžném opatření a rozhodnutí, jímž se řízení u soudu končí. Osoba zúčastněná na řízení nemůže disponovat jeho předmětem.

Hodláte-li ve shora uvedené věci uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, oznamte tuto skutečnost soudu ve lhůtě **třiceti dnů** ode dne vyvěšení této výzvy. Takové oznámení lze učinit pouze v této lhůtě.

Domáhá-li se postavení osoby zúčastněné na řízení ten, kdo podmínky pro to nespĺňuje, soud podle ustanovení § 34 odst. 3 soudního řádu správního usnesením vysloví, že osobou zúčastněnou na řízení není.

V Českých Budějovicích dne 4. ledna 2017.

JUDr. Věra Balejová v. r.
předsedkyně senátuZa správnost vyhotovení:
Sládková BlankaBlanka
Sládková

Digitálně podepsal

Blanka Sládková Městský úřad Lišov-odbor valitřních věcí-podatelna

Datum: 2018.01.04

14:27:52 +01'00'

Číslo jednací: 0101/18

za odbor: 481

Tato písemnost bude na úřední desce po dobu: 30 dnů

Vyvěšil dne: 9.1.18

Sejmul dne:

jméno: Sládková podpis: [podpis]

50 A 41/2014

Správní žaloba proti rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Odboru metodiky pozemkových úprav v Praze.

Krajskému soudu v Českých Budějovicích
České Budějovice



Žalobce:

Jiří Zevl, Lhotice 52, 373 72 Lišov u Českých Budějovic

Žalovaný:

Státní pozemkový úřad, Odbor metodiky pozemkových úprav,
Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3

Ve věci žaloby proti rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Odboru metodiky pozemkových úprav v Praze ze dne 3. 10. 2017 spis. zn.: 15VD11473/2017-202001, č. j. SPU 366492/2017, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí o schválení „Návrhu komplexních pozemkových úprav v katastrálním území Lhotice“ ze dne 11. 5. 2017 č.j. SPU 125525/2017

Rozhodnutí doručeno: 15.10.2017 (dle § 23 odst. 1 a § 24 odst. 1 spr. řádu se písemnost považuje za doručenou ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, oznámeno bylo dne 5.10.2017)

Dvojmo s přílohou (dle textu)

Žalovaný rozhodnutím ze dne 3. 10. 2017 spis zn. 15VD11473/2017-202001, č. j. SPU 366492/2017 podle ust. § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v souvislosti se zákonem č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, zamítl odvolání žalobce a potvrdil jim napadené rozhodnutí Krajského pozemkového úřadu pro Jihočeský kraj, Pobočky České Budějovice (dále jen pobočka) o schválení návrhu komplexních pozemkových úprav v k.ú. Lhotice u Českých Budějovic ze dne 11. 5. 2017 č. j. SPU 125525/2017

Důkaz: *(příloha - kopie rozhodnutí z elektronické úřední desky SPU – dálkový přístup)*
 Rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2017 spis zn. 15VD11473/2017-202001,
 č. j. SPU 366492/2017
 Rozhodnutí pobočky ze dne 11. 5. 2017 č. j. SPU 125525/2017

II.

Uvedeným rozhodnutím pobočky byl schválen, několikrát přepracovaný návrh komplexních pozemkových úprav v k.ú. Lhotice u Č. Budějovic (dále jen návrh), který mimo pozemky ostatních vlastníků obsahuje návrh pro LV 77. Na tomto listu vlastnictví pro k.ú. Lhotice u Č. Budějovic jsou dosud zapsány v KN pozemky v mém vlastnictví a schváleným návrhem by podle zákona č. 139/2002 Sb. (o pozemkových úpravách) mělo po pravomocném rozhodnutí, dojít ke změně jejich hranic a výměně nebo přechodu vlastnických práv k novým (návrhovým) pozemkům (§ 11 odst. 8 zákona).

Vzhledem ke specifickému postupu v tomto řízení (který je dán zákonem č. 139/2002 Sb.) a vzhledem ke koncepci zákona č. 139/2002 Sb., není jednotlivému vlastníku dána v průběhu řízení jiná možnost, jak chránit svá vlastnická práva k pozemkům zapsaným dosud v KN, jinak než odvoláním proti rozhodnutí o schválení návrhu.

Návrh, který byl pobočkou předložen spolu s napadeným rozhodnutím, tj. „**soupisem nových pozemků vlastníka pro LV 77 Zevl. Jiří, Lhotice č. 52***“, byl totožný s návrhem, o kterém pobočka rozhodovala již v předchozím rozhodnutí ze dne 10. 5. 2016 s tím, že toto rozhodnutí bylo v odvolacím řízení zrušeno, bez toho, aby se žalovaný s odvolacími důvody vypořádal. Předložil jsem proto v odvolání proti napadenému (novému) rozhodnutí v části A/ odvolání, stejný text odvolání, tj. text ze dne 29. 5. 2016 s jedinou nepřesností, kterou byl před předcházejícím podáním vypuštěn bod 9 j), což je mi mimo jiné žalovaným vytykáno „*jako tvrzení ... které se nezakládá na pravdě*“ (str. 8 odůvodnění). V části B/ odvolání jsem potom předložil odvolací důvody k napadenému rozhodnutí se zdůrazněním, že tyto důvody se především vztahují k předmětu rozhodnutí, kterým je předložený a vystavený návrh KoPU.

Současně jsem předložil žalovanému otázku ústavnosti § 11 odst. 4 zákona č. 139/2002 Sb., ve vazbě na ustanovení § 11 odst. 8 téhož zákona, podle kterého bylo rozhodnuto.

Žalovaný se návrhem KoPU v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval pouze formálně, s odkazem na § 89 správního řádu, přezkoumával pouze procesní stránku řízení vedeného pobočkou, jak je uvedeno v části odůvodnění na str. 3, „*Z předložené dokumentace bylo zjištěno následující*“. Mimo invektiv k osobě žalobce na str. 3, 4 a 5, týkajících se neúčasti na závěrečném jednání a výzvy k osobnímu jednání, neshledal pochybení. Stejně tak se odmítl zabývat předloženým návrhem na přerušeni řízení dle § 57 a řešením předběžné otázky, kterou bylo zpochybnění ústavnosti § 11 odst. 4 zákona, přesto, že na základě tohoto ustanovení rozhodovala jak pobočka v prvním stupni, tak žalovaný. Rozhodl proto na základě, protiústavnosti napadeného ustanovení § 11 odst. 4 zákona č. 139/2002 Sb. tak, že odvolání zamítl a rozhodnutí potvrdil. Žalovaný vyložil ustanovení uvedeného zákona v § 11 odst. 4 tak, že nesouhlas odvolatele s návrhem, pokud nedosahuje stanovené výměry pozemků (100%

- 60% tj. 40%) nemůže být překážkou pro schválení návrhu, když s návrhem souhlasili vlastníci více jak 60% výměry pozemků

III.

Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí na str. 5 uvádí „Závěry odvolacího řízení v roce 2016 a postup pobočky v doplněném řízení“. Uvádí mimo jiné, „napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, vykazovalo procesní a věcné vady“ a „postup pobočky, který následoval po závěrečném jednání, směřující ke schválení konečné verze PSZ (plán společných zařízení), shledal odvolací orgán v rozporu se zákonem. Jednáním pobočky tak došlo k rozdílnému přístupu k právním účastníkům řízení (§ 7 správního řádu) a rozhodnutí bylo tedy v rozporu se zákonem“. Změna návrhu se týkala LV 77 (žalobce) a LV 114. Žalovaný zavázal pobočku k tomu, aby v dalším řízení postupovala v řízení o KoPÚ od vystavení návrhu.

Pobočka postupovala následně tak, že nezměněný návrh znovu vystavila k veřejnému nahlédnutí a uplatnění námitek. K vystavenému návrhu jsem podal námítky ze dne 5. 2. 2017, ke kterým pobočka uvedla, „že se již k uplatněným námítkám vyjádřila a byly mu sděleny důvody vedoucí ke zpracování konečné podoby návrhu nového uspořádání pozemku. Vzhledem k tomu, že se nikdo jiný nevyjádřil k vystavenému návrhu ani nevznesl žádnou námítku, bude o tomto návrhu vydáno rozhodnutí o schválení návrhu KoPÚ“.

Důkaz (ve spise): Dopis pobočky ze dne 6. 3. 2017, který byl datován dva dny před závěrečným jednáním, které se konalo 8. 3. 2017 – část B) písm. 2/ odvolání

V bodě B/ 3 odvolání ze dne 28. 5. 2017 jsem, vzhledem k tomu, uvedl nesouhlas s postupem pobočky v návaznosti na rozhodnutí žalovaného, který se odvolacími důvody ve vztahu k návrhu nezabýval, s tím, že takový postup odvádí přes procesní pochybení pobočky pozornost od merita věci, kterým je návrh hranic nových pozemků a návrh nové, dodatečně navrhované, doplňkové cesty Nd8 na mém pozemku. Dále jsem uvedl, že s návrhem zásadně nesouhlasím a nové vystavení návrhu a nové rozhodnutí ve věci původního návrhu na tom nemohou nic změnit.

Žalovaný se k bodu B/ 3 uvedeného odvolání (str. 9 odůvodnění) vyjádřil tak, že „pro zrušení předcházejícího rozhodnutí pobočky byl návrh vrácen do fáze „vystavení návrhu“ a pobočka posoudila všechna vyjádření učiněná do začátku opakovaného vystavení návrhu ke dni 23. 1. 2017“. Žalovaný dále uvedl, že pobočka postupovala podle zákona a v souladu se závěry předchozího odvolacího řízení. Námítky shledal žalovaný jako nedůvodné. K dalšímu obsahu výše uvedeného bodu odvolání se žalovaný nevyjádřil. Stejný osud následoval bod 8 části A/ odvolání, týkající se právě změny trasy cesty Nd8 a bodu 9 i) části A/. Nepravdivé je proto tvrzení, že „tyto námítky ponechává žalovaný bez vyjádření, neboť tyto úkony a podklady byly v doplňkovém řízení změněny“ a k bodu A/ 9 uvádí, „také tuto námítku ponechává podle § 82 odst. 2 správního řádu bez vyjádření, neboť se týká původního rozhodnutí pobočky ze dne 10. 5. 2016.“ (Vzhledem k tomu, že návrh nebyl změněn, pouze znovu vystaven k veřejnému nahlédnutí, logicky předpokládám, že předložené námítky k věcné stránce návrhu a rozporu s právními předpisy, platí i nadále).

IV.

Žalovaný dále na str. 7 odůvodnění uvádí: „Odvolacím orgánem (žalovaným) bylo zjištěno, že odvolatel je vlastníkem pozemku na LV 77 na základě námitek odvolatele k soupisu nároků došlo k úpravě pozemku, které jsou řešeny podle ust. § 2 zákona. Souhlas s řešením pozemků dotčených řešením podle ust. § 3 odst. 3 byl odvolatelem udělen fikci. (výzva pobočky ze dne 26. 2. 2015, odvolatel výzvu převzal dne 13. 3. 2015)“.

Takové zjištění žalovaného je nepravdivé, hrubě zkrácené, bezpředmětné a nesvědčí o znalosti praktické aplikace zákona č. 139/2002 Sb. v praxi. Odvolatel samozřejmě výzvu převzal, jak uvedeno výše, spolu se soupisem nároků ze dne 27. 1. 2015 a dokonce se ve lhůtě

k aktualizovanému soupisu nároků vyjádřil dopisem ze dne 20. 3. 2015. Souhlas udělený fikci by pobočka mohla uplatnit pouze v případě, že se vlastník nevyjádří ve lhůtě k soupisu nároků. Odvolatel se vyjádřil a uplatnil námitky, především k průběhu vytyčení a zaměření parcel ze dne 22. 10. 2014 (neřešeným dle § 2), k parcele 290/16 travní porost, na které nebyl oceněn porost (duby) a k pozemkům neřešeným dle §2. Souhlas fikci proto udělen nebyl. Navíc uvádím, že § 3 odst. 3 zákona se vztahuje pouze na vyjmenované pozemky, které musí být v soupisu nároků označeny poznámkou, a takové pozemky na l.v 77 uvedeny nebyly.

Žalovaný se v dalším vyjádřil (str.8) k bodu A) 3 odvolání, tj. k výše uvedenému dopisu ze dne 26. 2. 2015 a aktualizovanému soupisu nároků ze dne 27. 1. 2015. Jak uvádí na str. 8 odvolání, vychází ze sdělení pobočky ze dne 3. 8. 2016, které zřejmě cituje doslovně: *Vyjádření pobočky je naprosto iracionální, když uvádí, „že pobočka přistoupila k zařazení celých pozemků mezi neřešené dle § 2 z toho důvodu, že odvolatel výslovně „nesouhlasil se zařazením parcel mezi pozemky řešené dle § 2 (písemnost ze dne 10. 12. 2013). Tento odlišný požadavek sdělil pobočce až po zařazení (a fyzickém zjišťování a předání hranic v terénu) těchto celých pozemků mezi pozemky neřešené dle § 2 zákona a to v reakci na zaslání aktualizovaného soupisu nároků (písemnost pobočky ze dne 26. 2. 2015, č.j. SP/040687/2015, písemnost odvolatele ze dne 20. 3. 2015, č.j. SP/169986/2015). Pobočka na toto reagovala písemností ze dne 23. 4. 2015, č.j. SP/80212/2015).“*

Pobočka svým vyjádřením navozuje dojem, že o zařazení pozemků do obvodu pozemkových úprav a určení zda budou řešeny dle § 2 zákona, případně neřešeny podle § 2 a bude u nich potřeba obnovit soubor geometrických informací (§ 3 odst. 2 zákona), jsem jako účastník řízení, rozhodoval já. K zařazení pozemků do obvodu, (mimo pozemky uvedené v § 3 odst. 3) nepotřebuje pobočka žádný souhlas účastníka řízení (jako příklad uvádím ornou půdu a travní porost). Za stanovení obvodu a geometrické zaměření neřešených pozemků odpovídá v plném rozsahu pobočka. Pobočka sama již dopisem ze dne 29. 1. 2014 sdělila, *„že některé moje námitky budou akceptovány a některé pozemky budou zařazeny jako neřešené dle § 2 zákona (a to parcely uvedené pod bodem 1. 2. a 4.), u některých bude opětně prozkoumán skutečný stav v terénu a poté bude rozhodnuto o dalším postupu (parcely pod bodem 3. a 5.) a dále některé pozemky budou vyjmuty z obvodu KOPU (parcely pod bodem 6. a 7. uvedeného vyjádření)“*. Vyjádření pobočky se proto nezakládá na pravdě, což lze doložit písemnostmi uloženými ve spise.

Stejně tak je nepřesvědčivé vyjádření žalovaného k citovanému ustanovení § 8 odst. 1 zákona o projednání námitek k soupisu nároků. Žalovaný citoval uvedené ustanovení správně ale závěry, které učinil, na základě spisové dokumentace, jsou nesprávné. Jak již bylo uvedeno výše, námitky byly podány k průběhu vytyčení a šetření pozemků neřešených dle § 2 zákona a neuvedení skutečných výměr pozemků neřešených v části označené „Pozemky v obvodu pozemkových úprav – neřešené dle § 2 zákona“ (druhá tabuška v pořadí soupisu nároků). Takové námitky nepřísluší pobočce projednávat se sborem zástupců, protože se vůbec netýkaly oprav výměr ze skutečného zaměření (tj. pozemků řešených) ale pouze pozemků neřešených. Podle poslední věty § 8 odst. 2 zákona, takové námitky pozemkový úřad předá katastrálnímu úřadu k rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu. Takovým předpisem je zákon o katastru nemovitostí, který se vztahuje, jak ke zjišťování hranic pozemků jmenovanou komisí, tak k námitkám o jejich výměře. V tom případě nelze zákon č. 139/2002 Sb. použít. Katastrální úřad dosud žádné rozhodnutí nevydal, respektive, dosud jsem žádné takové rozhodnutí neobdržel. Se závěry žalovaného k výkladu zákona č. 139/2002 Sb. k tomuto bodu proto nesouhlasím.

V

K bodu A) 2, žalovaný v odůvodnění konstatuje, s odvoláním na sdělení pobočky ze dne 3. 8. 2016 a uvádí, že *„se odvolatel 22. 10. 2014 zúčastnil zjišťování průběhu hranic pozemku*

ale i přes upozornění v pozvánce a další opakované upozornění na místě samém, nepředložil průkaz totožnosti". Dále uvádí, „má se za to, že vlastník, který se neprokáže průkazem totožnosti, se šetření hranic nezúčastní". Žalovaný vyvozuje, že námitce odvolatele se z uvedených důvodů nepřisvědčuje.

A doplňuje dále upozorněním, s odkazem na § 36 odst. 5 správního řádu, že „uvedeným jednáním odvolatele došlo k porušení zákona“.

K tomu uvádím: Průkaz totožnosti jsem opomněl doma, šetření hranic jsem se účastnil spolu se synem. Na začátku pochůzky, která trvala přibližně půl dne, bylo dohodnuto, že předložení občanského průkazu bude provedeno v místě bydliště, tj. Lhoticích, po skončení pochůzky. Vzhledem k tomu, že šetření se konalo v katastru obce Lhotice, nic nebránilo zástupci komise, tak učinit. Dále, všechny pozemky, kterých se šetření týkalo, byly výlučně v mém vlastnictví, ostatní účastníci byli vlastníky sousedních pozemků a osobně mne znali. Stejně tak byl v komisi jmenován zástupce obce, který mohl moji totožnost ověřit, příp. potvrdit. Nikdo takovou námitku nevzněl. Naopak musím uvést, že do protokolů jsem osobně zapsal námitky k šetřeným hranicím včetně svého podpisu, což považuji za důkaz své přítomnosti.

Vložené „doplnění“ žalovaného ke sdělení pobočky, nemůže mít ve věci odvolání, žádný jiný význam, než znevěrohodnit moji osobu, jako odvolatele.

VI.

Odvolací důvody v části A) 1., 4., 5., 6., 7. a 8. ponechal žalovaný bez vyjádření s odůvodněním, že tyto úkony a podklady byly v doplňkovém řízení změněny. S takovým odůvodněním nesouhlasím. Právě odvolání v těchto bodech předkládalo chronologický postup pobočky v řízení a časové uplatnění námitek odvolatele až do rozhodnutí ze dne 10. 5. 2016.

Stejně tak se žalovaný vyjádřil k části A) 9. odvolání, ve které byly přehledně uvedeny odvolací důvody, vztahující se, jak k průběhu řízení, tak k předloženému návrhu, o kterém bylo rozhodnuto dne 10. 5. 2016, s odůvodněním, že se týká původního rozhodnutí (ale, jak bylo uvedeno výše, návrh zůstal stále stejný, pouze byl znovu vystaven k veřejnému nahlédnutí). Jak lze doložit odůvodněním rozhodnutí žalovaného z roku 2016, tj. předchozího odvolacího řízení, na str. 6 a 7., žalovaný se odvolacími důvody nezabýval a uvedl k tomu následující: „*Těto námitky odvolatele (9. h odvolání) lze přisvědčit z důvodů výše uvedených. Avšak s ohledem na daný stav věci, tj. vrácení řízení o KoPÚ prvoinstančním orgánům do stádia vystavení návrhu a vydání nového rozhodnutí, nebude odvolací orgán předjímat způsob vypořádání námitek a připomínek k návrhu nového uspořádání pozemku. S ostatními body odvolání se odvolací orgán, z důvodu hospodárnosti řízení a vzhledem k dalšímu postupu při řízení o KoPÚ, v odůvodnění tohoto rozhodnutí nevypořádával*“.

K části B) odvolání, ve které byl předložen nesouhlas s postupem pobočky od předchozího rozhodnutí žalovaného a znovu nastolena otázka nově doplňkové cesty na mém současném pozemku, užívaném jako pastvina, se žalovaný vypořádal konstatováním popisu cesty z návrhu PSZ a jejím schvalovacím procesem. Námitkami k návrhu ostatních komunikací a zpochybnění záboru pozemků pro společná zařízení, současně se směnou pozemků a neústavností takového postupu dle § 11 odst. 4 zákona, se žalovaný nezabýval.

VII.

Vzhledem k výše uvedenému, předkládám důvody, na základě kterých jsem předložil posouzení otázky ústavnosti některých ustanovení zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úřadech a pozemkových úpravách, v souvislosti s odvoláním ve věci rozhodnutí o schválení návrhu pobočkou KPÚ v Českých Budějovicích

1/ Pozemkový úřad v Českých Budějovicích, dnes pobočka KPU České Budějovice, zahájil pozemkové úpravy v k.ú. Lhotice v roce 2004. První rozhodnutí bylo odvolacím orgánem Ministerstvem zemědělství, Ústředním pozemkovým úřadem v Praze, zrušeno pro porušení zákona. Následné rozhodnutí pobočky Ústřední pozemkový úřad v roce 2009 potvrdil. Proti oběma rozhodnutím byla podána žaloba k Městskému soudu v Praze, na základě které byla obě rozhodnutí zrušena pro porušení zákona v roce 2012. V následujícím období pozemkový úřad uzavřel novou smlouvu na přepracování návrhu KoPU s jiným zpracovatelem a vydal, v pořadí již třetí rozhodnutí o schválení návrhu, i přes můj nesouhlas, s odůvodněním takového postupu ustanovením § 11 odst. 4. Uvedené ustanovení vyložil tak, že souhlas vlastníků alespoň $\frac{3}{4}$ výměry pozemků, je důvodem ke schválení návrhu. Vzhledem k tomu, že výměra mých pozemků (31 ha zařazeno do obvodu KoPU) dosahuje přibližně 10% celkové výměry, můj nesouhlas s návrhem, při tomto výkladu neobstojí. Přesto bylo již třetí rozhodnutí pobočky znovu odvolacím orgánem zrušeno, pro postup pobočky v rozporu se zákonem a vráceno k novému řízení. Po vydání čtvrtého rozhodnutí pobočkou, kterým byl schválen opět naprosto totožný návrh, napadený mým předchozím odvoláním, aniž by pobočka ve věci návrhu cokoliv řešila, jsem dospěl k závěru, že ani postup pobočky a odvolacího orgánu (dnes Ústředí Státního pozemkového úřadu) podle zákona č. 139/2002 Sb. nedávají záruku ochrany základních práv uvedených v Ústavě ČR, kterým bezesporu vlastnické právo k pozemkům je, včetně jejich dispozice s nimi (předpokladem pozemkových úprav je proto nutně dobrovolná směna pozemků – čl. 4 Ústavy Základní práva a svobody jsou pod ochranou soudní moci).

2/ Podstatou nesouhlasu s předkládanými návrhy řešení pozemkové úpravy není spor s ostatními vlastníky, účastníky řízení ale způsob, jakým pozemkový úřad zasahuje do průběhu zpracování návrhu a ukládá zpracovatele. Meritem sporu je od samého počátku způsob zpracování nároků a návrhu nového uspořádání vlastnických vztahů (dále jen návrh) včetně záboru pozemků, původně v mém vlastnictví, pro společná zařízení. Nesouhlas se zpracováním návrhu v celém jeho průběhu uvádím v těchto bodech:

- a) Zařazení lesních pozemků do obvodu pozemkové úpravy včetně meandrujícího potoka bez souhlasu vlastníka, který byl převeden v návrhu na stát, Zemědělskou vodohospodářskou správu. **Porušení zákona 139/2002 Sb. § 3 odst. 3.** (Následně byly uvedené pozemky z návrhu vypuštěny ale pouze v mém případě, pro ostatní vlastníky se stav dle zájmu v návrhu nezměnil.)
- b) Zařazení pozemků určených k zástavbě, do pozemků směňovaných, bez souhlasu vlastníků. **Porušení § 3 odst. 3 zákona.** (Následně zrušeno, v další fázi hranice mých pozemků dokonce vytyčeny)
- c) Přifažení části sousedních pozemků v návrhu do mého vlastnictví, především okrajů lesa a nezemědělské půdy (částečně změněno po odvolání, část trvá dodnes) **Souhlas s návrhem prokazuje vlastník svým podpisem na soupisu nových pozemků, jako celek (§ 9 odst. 20 a 21 zákona). Nelze souhlasit pouze s částí návrhu a s částí nesouhlasit, i kdyby šlo jen o jednu jedinou návrhovou parcelu v konečné verzi. Nehledě na pozemky zabrané pro společná zařízení, které se v návrhu pro vlastníka neuvádějí.**
- d) Trvalý nesouhlas s přístupem a situací polních cest v návrhu – návrh projednává sbor zástupců, schvaluje zastupitelstvo obce (§ 9 odst. 11 zákona)
- e) Zadání vytyčení hranic některých mých pozemků v půdních blocích orné půdy na LV 77, u zpracovatele geodetické části, s odvoláním na změnu obvodu, a jejich následně přefazení do pozemků neřešených dle § 2 zákona. (Po prvních jarních pracích byly některé vytyčené body zničeny, zůstal pouze zářez v návrhu)
- f) Manipulace s cestou Nd8, která původně byla navržena v jiné části návrhu, aby později po odvolání (až v roce 2016) a na základě námítky jiného vlastníka, byla

navržena po mém pozemku (nerovné postavení účastníků řízení § 7 správního řádu).

- g) Zákonná úprava, v případě odvolání, nezaručuje přezkum návrhu odvolacím orgánem, který, s odvoláním na autorská práva zpracovatele (soukromý subjekt), se zabývá pouze procesní stránkou napadeného rozhodnutí, nikoliv návrhem (§ 89 správního řádu).

3/ V roce 1991 byl přijat zákon č. 229/1991 Sb. o úpravě vlastnických vztahů k půdě, který v § 19 tohoto zákona uvádí, co jsou pozemkové úpravy a zmocňuje pozemkový úřad rozhodnout o výměně nebo přechodu vlastnických práv **na základě dohody vlastníků**. V případě, že se vlastníci nedohodnou, rozhoduje pozemkový úřad za podmínek stanovených zákonem. Řízení o pozemkových úpravách měl upravit zákon národní rady. Původní zákon č. 284/1991 Sb. národní rady byl zrušen a nahrazen zákonem č. 139/2002 Sb. o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech. Následně byl zákon několikrát novelizován, poslední novela platná od 1. 8. 2016, posunula hranici pro schválení návrhu v § 11 odst. 4 zákona tak, že pozemkový úřad rozhodne o schválení návrhu tehdy, pokud s ním souhlasí vlastníci alespoň 60% výměry pozemků, které jsou řešeny ve smyslu § 2 v pozemkových úpravách. Takové ustanovení zákona, které lze ze strany většiny vlastníků (60% výměry) a především ze strany správního orgánu vyložit tak, že nesouhlas části vlastníků (40% výměry) nemůže být překážkou schválení návrhu pozemkových úprav, se jeví samo o sobě jako neústavní. Takový výklad, tj. schválení návrhu i přes nesouhlas části vlastníků, odporuje původní úpravě v zákoně č. 229/1991 Sb., tj. **pozemkový úřad rozhoduje na základě dohody vlastníků**.

Pokud se vlastníci nedohodnou, lze vyložit ustanovení zákona o půdě pouze tak, že pozemkový úřad rozhoduje jejich spory, za podmínek stanovených zákonem. Takový spor (nesouhlas) ale nemůže být vyřešen schválením návrhu s odkazem na ustanovení § 11 odst. 4, aniž by se zabýval samotným návrhem. Takové rozhodnutí, které zasahuje do soukromoprávní sféry účastníků řízení, nemůže z hlediska ústavy a ochrany vlastnického práva obstát, především proto, že je podkladem pro **rozhodnutí podle § 11 odst. 8**, tj. závazným podkladem pro rozhodnutí o „**výměně nebo přechodu vlastnických práv**“.

Navíc je současně rozhodováno v návrhu i o výměně, směně pozemků, na kterých mají být umístěna společná zařízení, navržená cestní síť a další zařízení, např. vodní nádrže, suché poldry. V tom případě jde o postup, kdy vlastník je již v návrhu, v podstatě, zbaven vlastnického práva, s odkazem na veřejný zájem a poskytovanou náhradu ve formě náhradního pozemku (rozuměno náhradní výměře = nároky vlastníka podle LV). Takový postup **představuje skryté vyvlastnění (§ 11 odst. 8, věta druhá)**, o kterém v tomto případě rozhoduje správní úřad (pobočka KPU), který si návrh sám sobě nechal zpracovat a schválit obecním zastupitelstvem (tj. zadal zpracování návrhu na základě smlouvy se zpracovatelem, včetně termínů dokončení jednotlivých etap). Uvedený postup, který zákon umožňuje, bez možnosti ochrany vlastnického práva, je nutně v rozporu s ústavou. Nucené odejmutí vlastnického práva lze učinit pouze na základě zákona o vyvlastnění a jim daných podmínek.

4/ Výklad některých ustanovení zákona č. 139/2002 Sb. pobočkou KPU České Budějovice, jak bylo uvedeno výše, za celou dobu více jak 10 let, a to především ustanovení § 11 zákona, nese znaky protiprávního jednání a naprostého nerespektování soukromoprávní povahy pozemkového vlastnictví. Takové jednání je možné dokumentovat odůvodněním všech dosud vydaných rozhodnutí a dopisem pobočky tak, že pozemkovému úřadu postačuje souhlas vlastníků 3/4 výměry pozemků (od 1. 8. 2016 stačí 60% výměry) a vzhledem k tomu, že ostatní vlastníci s návrhem souhlasí, nebude se dále námitkami odvolatele zabývat. Správní orgán přistupuje k pozemkovému vlastnictví jako k vlastnictví státnímu (kolektivnímu), kdy státní úřad vrchnostensky rozhoduje, bez ohledu na podstatu pozemkového práva, a to především ve vztahu k jeho obsahu. Ten určuje, **že základními oprávněními každého vlastníka je oprávnění předmět vlastnictví držet, užívat jej a přisvojovat si případné užítky z**

něho plynoucí, disponovat s předmětem vlastnictví, resp. s vlastnictvím nebo užíváním oprávněním k němu, a konečně oprávnění žádat stát a jeho orgány o ochranu proti neoprávněným zásahům subjektů z druhé strany tohoto vztahu". Předmětem vlastnictví je pozemek, představovaný hranicemi zakreslenými v katastrální mapě (mapa je neoddělitelnou součástí KN=veřejného seznamu), předmětem vlastnictví proto není výměra pozemků. Výměra je pouze údaj odvozený z hranice pozemku (parcely). K tomu je potřeba dodat, že pozemkové úpravy jsou „hromadnou a dobrovolnou směnou vlastnických práv dotčených vlastníků“. Po právní stránce je nutné nahlížet na schválení návrhu pozemkových úprav, jako na správní akt, který nahrazuje směnnou smlouvu uzavřenou mezi větším počtem účastníků. Takové správní rozhodnutí, které nahrazuje dobrovolně uzavřenou směnnou smlouvu, může pozemkový úřad vydat pouze se souhlasem všech účastníků řízení. Ustanovení § 11 odst. 4, již samo o sobě, stejně jako jeho výklad ze strany správního orgánu, je vzhledem k výše uvedenému, tj. především vzhledem k předmětu pozemkového vlastnictví, kterým jsou konkrétní pozemky (parcely) evidované v KN, v rozporu s ústavním právem.

VIII.

Na základě výše uvedeného navrhuji Krajskému soudu v Českých Budějovicích předložit Ústavnímu soudu návrh na zrušení ustanovení § 11 odst. 4 zákona č. 139/2002 Sb. o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech.

Současně, vzhledem k výše uvedenému navrhuji, aby ve věci soudní žaloby správní soud rozhodl takto:

I. Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Odboru metodiky pozemkových úprav v Praze ze dne 3. 10. 2017 spis. zn.: 15VD11473/2017-202001, č. j. SPU 366492/2017 a rozhodnutí Krajského pozemkového úřadu pro Jihočeský kraj, Pobočky České Budějovice o schválení návrhu komplexních pozemkových úprav v k.ú. Lhotice u Českých Budějovic ze dne 11. 5. 2017 č.j. SPU 125525/2017, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit k rukám žalobce Jiřího Zevla, Lhotice 52, 373 72 Lišov u Českých Budějovic, na úhradu správního poplatku částku 2000,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

Ve Lhoticích dne 30. 11. 2017

Jiří Zevl, Lhotice u Č. Budějovic 52

